

Aan Nanna, dochter van Benincasa, een jongedame, haar nichtje, in Florence

Dit tedere en speelse briefje, met zijn kinderlijke eenvoud in fantasie en zachte autoriteit van toon, moedigt ons aan te geloven dat Catharina de voordelen van het tante-zijn ten volle op prijs stelde. We hebben andere aanwijzingen dat de vele geestelijke banden die haar vasthielden naarmate ze ouder werd, nooit de band van enige natuurlijke genegenheid verzwakten. Catharina vormde eigenlijk elke natuurlijke band, waar mogelijk, om tot een geestelijke band, een prestatie die niet al te vaak voorkomt. Ongetwijfeld groeiden veel kinderen om haar heen op in het grote huishouden in Benincasa. We weten dat Lapa ten tijde van de pest, in 1374, elf kleinkinderen in haar eigen huis grootbracht. Hiervan vielen er acht ten slachtoffer aan de pest, en we zien een glimp van Catharina die ze met haar eigen handen begraaft en zei terwijl ze ze een voor een liet rusten: 'Deze zal ik tenminste niet verliezen.' Van de kleine Nanna aan wie deze brief is geschreven, weten we niets, behalve dat ze het kind was van haar oudste broer, die, zoals we al hebben gezien, naar Florence was verhuisd.

In de naam van de gekruisigde Jezus Christus en van de lieve Maria:

Liefste dochter in Christus, lieve Jezus: Ik, Catharina, dienstknecht en slaaf van de dienaren van Jezus Christus, schrijf je in Zijn kostbaar Bloed, met het verlangen je te zien als een echte bruid van de gekruisigde Christus, die wegloupt van alles wat je zou kunnen beletten om deze lieve en glorieuze Bruidegom te bezitten. Maar je zou dit niet kunnen doen als je niet behoort tot die wijze maagden, toegewijd aan Christus, die lampen met olie bij zich hadden en waar licht in was. Zie dan, als je een bruid van Christus wilt zijn, moet je een lamp en olie en licht hebben. Weet je wat dit betekent, mijn dochter? Met de lamp wordt ons hart bedoeld, omdat een hart als een lamp gemaakt moet worden. Je ziet dat een lamp wijd is van boven en smal van onder, en zo is ook het hart gevormd om te beduiden dat we hem altijd wijd open moeten houden naar boven toe, door middel van heilige gedachten en heilige beelden en voortdurend gebed; altijd de zegeningen van God in herinnering houdend, en vooral de zegen van het bloed waarmee we zijn gekocht. Want de gezegende Christus, mijn dochter, kocht ons niet met goud of zilver of parels of andere kostbare stenen; nee, Hij kocht ons met Zijn kostbaar bloed. Men wil dus nooit zo'n grote zegen vergeten, maar deze altijd voor ogen houden, in heilige en zoete dankbaarheid, om te zien hoe onmetelijk God ons liefheeft: Wie er niet voor terugdeinsde om Zijn eniggeboren Zoon te geven aan de schandelijke dood van het Kruis, om ons het genadeleven te schenken.

Ik zei dat een lamp beneden smal is, en dat geldt ook voor ons hart: om te beduiden dat het hart smal moet zijn in de richting van deze aardse dingen - dat wil zeggen, het mag ze niet bovenmatig begeren of liefhebben, noch hongeren naar meer dan God ons wil geven; maar dank Hem altijd, als je ziet hoe lieflijk Hij voor ons zorgt, zodat het ons nooit aan iets ontbreekt.

Op deze manier zal ons hart echt een lamp zijn. Maar bedenk, mijn dochter, dat dit niet genoeg zou zijn als er geen olie in zat. Met olie wordt die zoete kleine deugd, de diepe nederigheid, bedoeld: want het is passend dat de bruid van Christus nederig en zachtaardig en geduldig is; en ze zal even nederig zijn als geduldig, en even geduldig als nederig. Maar we kunnen deze deugd van nederigheid alleen bereiken door echte kennis van onszelf, door onze ellende en zwakte te kennen, en dat we zelf geen goede daad kunnen doen of aan enig conflict of pijn kunnen ontsnappen; want als we een lichamelijke zwakte hebben, of een pijn of conflict in onze geest, kunnen we er niet aan ontsnappen of het wegnemen - want als we dat konden, zouden we er snel aan ontsnappen. Het is dus volkomen waar dat wij in onszelf niets anders zijn dan schande, ellende, stank, zwakheid en zonden; daarom moeten we altijd laag en nederig blijven.

Maar het zou niet goed zijn om volledig in zulke kennis van het eigen zelf te blijven, omdat de ziel in vermoeidheid en verwarring zou vervallen; en van verwarring zou het in wanhoop vervallen: de duivel zou niets liever willen dan ons in verwarring te brengen, ons daarna tot wanhoop te drijven. We behoren dan te blijven in de kennis van de goedheid van God in Zichzelf, in het besef dat Hij ons heeft geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis, en ons in genade heeft geschapen door het bloed van Zijn eniggeboren Zoon, de zoete vleesgeworden Heer; en waar we beschouwen hoe de goedheid van God voortdurend in ons werkt.

Maar zie, dat het niet goed zou zijn om volledig in deze kennis van God te blijven, omdat de ziel in aanmatiging en trots zou vervallen. Het past ons dus om het een met het ander te mengen - dat wil zeggen, te blijven in de heilige kennis van de goedheid van God, en ook in de kennis van onszelf: en zo zullen we nederig, geduldig en vriendelijk zijn, en op deze manier zullen we olie in onze lamp hebben.

Nu dan, we moeten licht hebben, anders zou het niet genoeg zijn. Dit licht moet het licht zijn van het allerheiligste geloof. Maar de heiligen zeggen dat geloof zonder werken dood is, dus ons geloof kan noch levend noch heilig zijn, maar dood. Daarom moeten we ons de hele tijd deugdzaam inspannen en onze kinderachtigheid en ijdelheden achter ons laten, en ons niet langer gedragen als wereldse meisjes, maar als trouwe bruiden die zijn toegewijd aan de gekruisigde Christus; op deze manier zullen we een lamp en olie en licht hebben.

Het Evangelie zegt dat deze wijze maagden met vijf waren. Dus ik zeg u dat er in ieder van ons vijf moeten zijn - anders zullen we niet deelnemen aan het bruiloftsfeest van het eeuwige leven. Met deze vijf wordt bedoeld dat we onze vijf lichamelijke zintuigen zodanig moeten onderwerpen en afsterven dat we er nooit door beledigd zullen worden omdat we erdoor of door enkele ervan ongeordend plezier of genot ondergaan. Op deze manier zullen we vijf zijn, als we onze vijf zintuigen hebben onderworpen.

Maar bedenk dat die lieve Bruidegom Christus jaloers is op Zijn bruiden dan ik je zou kunnen vertellen! Daarom, als Hij zou zien dat je iemand meer liefhad dan Hem, zou Hij

onmiddellijk boos op je zijn. En als je jezelf niet corrigeerde, zou de deur voor jou niet opengaan voor het bruiloftsfeest dat Christus het Lam zonder smet houdt voor al Zijn gelovigen; maar we zouden verdreven worden als slechte vrouwen, zoals die vijf dwaze maagden waren, die, alleen en vergeefs roemend op de integriteit en maagdelijkheid van hun lichaam, de maagdelijkheid van hun ziel verloren waren door het bederf van de vijf zintuigen, omdat ze de olie van nederigheid niet met zich meedroegen, zodat hun lampen uitgingen. Daarom werd er tegen hen gezegd: "Ga heen om olie te kopen." Met deze olie wordt hier bedoeld de vleierijen en lofprijzingen van mensen; aangezien alle vleiers en lofprijzers van de wereld deze olie verkopen. Alsof er tegen hen werd gezegd: 'Je hebt het eeuwige leven niet willen kopen met je maagdelijkheid en je goede werken; nee, je hebt de lof van mensen willen kopen en de lof van mensen die je hebt aangericht. Ga nu en koop lof, want je komt hier niet binnen. Daarom, dochter van mij, pas op voor de lof van mensen; en verlang geen lof voor enig werk dat je doet, want de deur van het eeuwige leven zou later niet voor jou openstaan.

Dus, omdat ik bedacht dat dit de beste manier was, zei ik dat ik je als een echte bruid van de gekruisigde Christus wilde zien; en daarom smee en beveel ik je dat je je best doet om het te zijn. Ik zeg je niets meer. Blijf in de heilige en zoete genade van God.

Lieve Jezus, Jezus zoet.

Bron: <http://www.domcentral.org/trad/cathletters.htm#2Nanna>, vertaling zr. M. Catharina Al, O.P.